

תת"ע 5738/05/21 - מדינת ישראל נגד ברוך ליברמן

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 5738-05-21 מדינת ישראל נ' ליברמן
בפני כבוד השופט אריה זרזבסקי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ברוך ליברמן

הנאשם

הכרעת דין

בית המשפט מזכה את הנאשם מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו ביום 13.10.2020 סמוך לשעה 12:39 נהג ברכב בכביש 4 מדרום לצפון ובעת שהרכב היה בתנועה, **אחז או השתמש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית**, בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.

במקור קיבל הנאשם הודעת תשלום קנס אולם הוא בחר כי עניינו יובא בפני בית המשפט.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וביום 16.11.2021 נשמעו העדויות.

מטעם המאשימה, העיד רס"ר דניאל מהרי, עורך הדו"ח והוגשו הדו"ח שסומן ת/1, מזכר שסומן ת/2 וסרטון שצולם במצלמת הגוף של העד, סומן ת/3.

מטעם ההגנה, העידו הנאשם בעצמו ועד ההגנה מר יחיאל אפשטיין והוגשו תמונות האוטובוס שסומנו נ/1, נ2 ו-נ/3.

אין מחלוקת בין הצדדים בנושאים הבאים:

1. הנאשם נהג באוטובוס מ.ר. 32-508-32 ביום 13.10.2020 בשעה 12:39 או בסמוך לכך בכביש מספר 4 מדרום לצפון.
2. ע"ת 1, השוטר רס"ר דניאל מהרי נסע בניידת משטרה, בנתיב השמאלי לנאשם ובכיוון נסיעתו.
3. השוטר היה לבדו והנאשם נסע באוטובוס עם 6 חולי קורונה.

המחלוקת בין הצדדים הינה כדלקמן:

עמוד 1

לגרסת המאשימה, הנאשם אחז בפלאפון נייד בידו הימנית בקו גובה החזה וכשהנהג הבחין בשוטר מיד הוריד את ידו. לטענת המאשימה במרחק בו נמצאו כלי הרכב, אין משמעות להפרשי הגבהים בין ניידת המשטרה לבין האוטובוס.

לגרסת הנאשם, לא עשה כל שימוש בטלפון הנייד ולא אחז בו, ברשותו אוזנית בלוטות' בה עשה שימוש. לטענתו, עקב הפרשי הגבהים, המרחק בין הרכבים והקורה שנמצאת באמצע החלון, שדה הראייה מוגבל וכלל לא ניתן לראות כי אחז בטלפון נייד.

דין והכרעה

1. השוטר עת/1 רשם דוח המפרט את ביצוע העבירה (מוצג ת/1).
2. ע"פ הנסיבות המיוחדות של המקרה כמפורט בדו"ח ת/1, ע"ת 1 נסע בניידת משטרה בנתיב השמאלי בכביש 4 לדרום, בהיותו בתנועה זיהה דרך החלון הימני קדמי של ניידת המשטרה ודרך החלון השמאלי קדמי של האוטובוס כי הנהג אחז בפלאפון בידו הימנית בקו גובה החזה ומשהבחין בו מיד הוריד את ידו. השוטר זיהה את העבירה ממרחק של כ- 3 מטרים כשהחלון הקדמי שקוף ללא ציפוי, ללא גורם הסתרה או הפרעה. בדוח צוין כי אור יום, ראות טובה וקשר עין מזהו העבירה ועד עצירה בטוחה בצד ימין.
3. תגובתו של הנהג כפי שנרשמה בדוח (ת/1) "**אני לא החזקתי טלפון ננעתי בזה**" והצביע על מסך המולטימדיה בחלקו הימני תחתון לגלגל ההגה.
4. ע"ת 1 כתב מזכר ת/2 וציין כי דברי הנהג "**אני מחובר עם אוזניה**" כמו כן צוין כי ברכב ישנם 6 נוסעים חולי קורונה.
5. כפי שעולה מהסרטון (מוצג ת/3) במפגש הראשון בין השוטר לנאשם הנאשם התריע בפניו כי יש לו חולי קורונה באוטובוס וביקש לעצור במקום יותר בטוח, השוטר ביקש רישיון נהיגה ושאל את הנאשם: "**יש לי שאלה ברוך, למה אתה מחזיק בפלאפון בזמן נהיגה?**" הנאשם השיב: "**לא החזקתי שום פלאפון**" השוטר ענה: "**החזקת טלפון ביד ימין שלך**". הנאשם: "**לא החזקתי שום טלפון**". השוטר: "**הבנתי אותך**". הנאשם אומר משהו שאינו נשמע ברור בהקלטה ומצביע על מקום בו מונח הטלפון.
6. לאחר מכן הנאשם מגיע לחלון הימני של הניידת השוטר אומר לו: "כן אדוני" והנאשם עונה "מה זה, מה קורה?" השוטר משיב: "**אני רואה לך דוח על החזקת טלפון בזמן נהיגה**". הנאשם משיב: "**למרות שלא החזקתי טלפון?**" בהמשך השיח ביניהם הנאשם עומד על כך שלא אחז בטלפון נייד ואין לו שום סיבה להחזיק את הטלפון הנייד משום שיש לו אוזניה.
7. בסרטון אף הנאשם שואל את השוטר כיצד זיהה כי אחז בטלפון הנייד והשוטר משיב לו כי פירט על כך בדוח (ת/1).
8. בעדותו טען השוטר כי במרחק של 3 מטרים ניתן לזהות את העבירה ובמרחק כזה להפרשי הגבהים בין הניידת לאוטובוס אין השפעה (עמ' 3 שורות 10-1 לפרוטוקול).
9. בחקירתו הנגדית של השוטר הנאשם הציג בפניו תמונות של האוטובוס מבפנים ומבחוץ, כשהתמונה בה האוטובוס צולם מבפנים (נ/1) ניתן לראות כי ישנה קורה בחלון השמאלי של האוטובוס וישנו וילון המסתירים את משענת כיסא האוטובוס. כמו כן הנאשם סימן את מיקום המגנט של הפלאפון. הנאשם שאל את

השוטר: "מה ראית פה?" השוטר השיב: "דרך חלון שמאל שלך, הבחנתי בעבירה אני ציינתי את זה גם. החלון היה שקוף". הנאשם הטיח בו: **"הוא לא שקוף, יש וילון יש קורה"**, השוטר ענה: **"ציינתי ללא ציפוי על שמשות הרכב"**.

10. ספק בליבי כיצד ממרחק של כ- 3 מטרים, כשיש הפרשי גבהים בין ניידת המשטרה לאוטובוס, חלונות האוטובוס כהים, ישנה קורה בחלון השמאלי המהווה גורם הפרעה, ניתן לזהות כי הנאשם אוחז בידו הימנית שהינה המרוחקת יותר מהשוטר, פלאפון נייד.

11. הנאשם העיד כי במהלך נסיעה בה הסיע חולי קורונה כרזו לו לעצור בצד וכך עשה, לאחר שנעצר השוטר הודיע לו כי עצר אותו משום שנגע בטלפון הנייד. לטענת הנאשם לא נגע בטלפון הנייד וכנהג ברכב ציבורי יש לו אחריות כלפי הנוסעים.

12. במהלך חקירתו הנגדית נשאל: **"אתה אומר בדברי מקבל הדו"ח לא החזקתי בטלפון ובכפירה אתה אומר אולי נגעת ברדיו ובמולטימדיה. אתה לא זוכר מה עשית?"** הנאשם השיב: **"אני אומר שזה המקסימום שיכול להיות שהורדתי את המוזיקה. זהו. טלפון לא היה פה בכלל"** (עמוד 5 שורות 6-8 לפרוטוקול). יש לציין כי בדוח שהוגש (ת/1) אף השוטר ציין כי בתגובתו הנאשם הצביע על מערכת המולטימדיה, מה שמחזק את גרסתו כי כלל לא אחז בטלפון הנייד.

13. גרסתו של הנאשם עקבית מן הרגע שבו נעצר על ידי השוטר ונמצא מהימנה בעיני ואף לא נסתרה בחקירה נגדית.

14. עד ההגנה, נוסע באוטובוס, העיד כי ישב במרחק של כארבעה או חמישה מושבים מאחורי נהג האוטובוס ובמהלך הנסיעה הסתכל לסירוגין לכיוונו של והבחין שנהג האוטובוס עושה שימוש באוזניית בלוטות'. על פי עדותו, ברגע ששמע את השוטר כורז לנהג לעצור הביט לעבר הנהג וראה כי אוזניית הבלוטות' באוזנו.

15. בחקירתו הנגדית, העיד כי שהה עם אשתו וילדיו במלונית קורונה ודרך המלונית הזמינו הסעה על מנת להגיע לבני ברק, במהלך הנסיעה הסתכל לכיוונו של נהג האוטובוס והבחין כי נהג האוטובוס עושה שימוש באוזניית בלוטות'. על פי עדותו, ברגע ששמע את השוטר כורז לנהג לעצור מיד הביט לעבר הנהג וראה כי אוזניית הבלוטות' באוזנו. העד עמד על כך כי הנאשם השתמש באוזניית בלוטות' לאורך כל הדרך. (עמודים 5 ו-6 לפרוטוקול).

16. בחקירתו הנגדית סיפר כי הגיע ברכבו של הנאשם למתן העדות. העד נשאל האם דיברו על העבירה "דיברנו על מה שהיה. הוא אמר לי שהיה משפט אחד ואמרו לו להגיע למשפט היום". לעד אין הכרות מוקדמת עם הנאשם וגרסתו אמינה בפניי.

17. אכן השוטר ערך תרשומת מהימנה באשר לתגובותיו של הנאשם, תרשומת הנתמכת בסרטון, מאידך, בנסיבות המקרה, מסופקני כי אכן ניתן להבחין כי הנאשם אחז בטלפון נייד. בנוסף, הנאשם דבק בגרסתו, גרסתו אף לא נסתרה בחקירה הנגדית ונתמכה בראיות ובעדות עד הגנה אובייקטיבי מטעמו, עדות שניהם בבית המשפט הותירה עליי רושם אמין ומהימן עד כדי הטלת ספק בראיות המאשימה, שמא שגה השוטר, במראה עיניו.

18. לאחר ששמעתי את העדויות ובחנתי את ראיות הגעתי למסקנה כי המאשימה לא הצליחה להוכיח מעבר לכל ספק סביר את המיוחס לנאשם בכתב האישום ולפיכך החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

ניתנה היום, י"ב טבת תשפ"ב, 16 דצמבר 2021, במעמד הצדדים